

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208748
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717208748.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. M. XXX, XXX XX H. F., právne zastúpený advokátom JUDr. Ján Garaj, so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov, IČO: 43 341 993, proti žalovanému G. D., so sídlom U. C. D. II. XXXX/X, XXX XX D., B.: XX XXX XXX, právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 17C/40/2017-167 zo dňa 25. februára 2020, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Konanie prerušuje do skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17C 176/2014 a sp. zn. 13C 218/2015.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že žalobným návrhom doručeným súdu žiadal žalobca, aby súd určil, že mu patrí právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu žalovaným, a to pozemkov v žalobe špecifikovaných. Uznesením z 09.03.2018 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17C/176/2014. Rozsudok vo veci nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2019. V predmetnom prípade navrhol žalovaný prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania sp. zn. 17C/176/2014. Žalobca s návrhom nesúhlasil.
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že je dôvodné prerušenie tohto konania do skončenia dovolacieho konania vo veci sp. zn. 17C/176/2014 i sp. zn. 13C/218/2015. Otázka vlastníckeho práva k sporným parcelám má podstatný význam v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetné konanie sa týka pozemkov parcel KN-C XXX/X, XXX/X a KN-E XXX/X evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. D., obec D., okres D.. L. sp. zn. 17C/176/2004 sa týka parcel KN-C XXX/X, XXX/XX vznikutej z parcely XXX/X, XXX/XX vznikutej z parcely XXX/X, XXX/XX vznikutej z parcely XXX/X, L. sp. zn. 13C/218/2015 sa týka pozemkov parcel KN-E XXX/X, XXX/X, resp. KN-C XXX/X. Súd bol toho názoru, že i rozhodnutie dovolacieho súdu môže mať vplyv na otázku určenia vlastníckeho práva k sporným pozemkov. Otázka určenia vlastníckeho práva je prejudiciálna v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate uznesenia.
5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že sa

nestotožňuje s posúdením vecí súdom prvej inštancie, nakoľko takéto rozhodnutie je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a z tohto dôvodu aj nedôvodné. Namietal, že zo strany žalovaného dochádza k vedomým a cieleným obštrukciám v predmetnej veci, kedy sa v spore nebráni argumentmi skutkového a vecného charakteru, no jeho záujmom je spôsobovať prieťahy v konaní a sledovať tak umelé naťahovanie doby, ktorá uplynie od podania žaloby až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Poukázal na to, že rozsudkom č.k. 13C/218/2015-184 zo dňa 15.02.2017 bola žaloba žalobcu G. D. voči žalovanému G. L. o určenie výlučného vlastníctva k pozemku C-KN č. XXX/X nachádzajúceho sa v k.ú D. zamietnutá, pričom uvedený rozsudok bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 22Co/54/2017-259 zo dňa 21.01.2019. Ďalej uviedol, že rozsudkom č.k. 17C/176/2014-461 zo dňa 15.05.2018 súd vyhovel žalobe žalobcu G. L. proti žalovaným (jedným zo žalovaných bol aj žalovaný vystupujúci v tomto konaní), a to vo vzťahu k nehnuteľnostiam parcely registra C nachádzajúcich sa v k.ú. D. parc. č. XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, pričom uvedený rozsudok bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 18Co/156/2018-564 zo dňa 22.05.2019. Ďalej poukázal na čl. 6, 8 a § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., kde mal za to, že zásady uvedené v týchto ustanoveniach boli konaním žalovaného ako aj napadnutým rozhodnutím porušené, pričom sa jedná o nevhodný postup a zo strany žalovaného aj špekulatívny postup, kedy dochádza k zásahu do práva na spravodlivý proces, kedy sa prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu ešte výraznejšie prehľbuje. Uviedol, že konanie v oboch právnych veciach bolo právoplatne skončené nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutí Krajského súdu v Prešove. Opakovane dal do pozornosti konanie vedené na Okresnom Súde Poprad, sp. zn. 14C/85/2015 v ktorom sú stranami sporu identické strany sporu ako aj v tomto konaní, jedná sa o identický skutkový stav a v oboch prípadoch sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vo vzťahu k identickým nehnuteľnostiam, akurát je v danom spore odlišné žalované obdobie, kde sa súd prvej inštancie dňa 19.11.2019 vysporiadal s predmetným sporom tak, že žalobe žalobcu vyhovel a všetky návrhy žalovaného na prerušenie konania zamietol ako nedôvodné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že v dovolacom konaní k sp. zn. 17C/176/2014 sa G. D. domáha zrušenia výroku o určení vlastníckeho práva k parcelám, ktoré sú tiež predmetom konania 17C/40/2017, teda je nepochybné, že v dovolacom konaní sa rieši otázka dôležitá pre rozhodnutie súdu o vydaní bezdôvodného obohatenia a sú dané dôvody na fakultatívne prerušenie konania. V dovolacom konaní k sp. zn. 13C/218/2015 sa G. D. domáha zrušenia výroku o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých si žalobca uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného je tak zrejmé, že obidve konania riešia otázku, ktorá je kľúčová pri rozhodovaní o určení vlastníckeho práva. O otázke vlastníckeho práva nemôže súd rozhodovať ako o predbežnej otázke, a teda bez akýchkoľvek pochybností a je potrebné vyčkat' na rozhodnutie NS SR. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

7. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Odvolací súd v dovolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne

odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že došlo k naplneniu tejto odvolacej námietky z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o prerušení konania v dôsledku nesprávneho posúdenia okolností majúcich význam pre jeho rozhodnutie v predmetnej sporovej veci. Súd prvej inštancie tak nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že rozhodnutia dovolacieho súdu v iných veciach (vyriešenie otázky určenia vlastníckeho práva k sporným pozemkom) môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie o vydaní bezdôvodného obohatenia, teda nesprávne vyhodnotil, že v predmetnom prípade je otázka určenia vlastníckeho práva prejudiciálnou otázkou vo vzťahu ku konaniu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Takýmto postupom súdu prvej inštancie, tak došlo k odňatiu práva odvolateľa na jeho prístup k súdu, pretože prerušením konania súd prvej inštancie de facto nekonal, pričom na uvedený postup súdu prvej inštancie neboli splnené zákonné podmienky.

11. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka bola naplnená, a to tým, že súd prvej na predmetný prípad inštancie síce aplikoval správny právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval vo vzťahu k prejednávanej veci.

12. Podľa § 164 C.s.p., ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

13. Podľa § 357 písm. n) C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

14. Civilný sporový poriadok upravuje v § 164 jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania, a to prebiehajúce súdne alebo správne konanie v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Na rozdiel od obligatórneho prerušenia konania (§ 162 a § 163 C.s.p.) fakultatívne prerušenie konania nie je pre samotné konanie nevyhnutné, čo vyjadruje zákonodarca v § 164 C.s.p. slovným spojením „môže prerušiť“. Skôr ako súd konanie preruší je však povinný vykonať iné vhodné opatrenia na odstránenie okolností brániacich v pokračovaní v konaní, a v prípade, ak tieto opatrenia neodstránia vzniknuté okolnosti, až potom môže súd konanie prerušiť. Pri posudzovaní prerušenia konania v zmysle § 164 C.s.p. súd prihliada na viaceré kritériá. Jedným z rozhodujúcich kritérií pre prerušenie konania je v takýchto prípadoch najmä otázka hospodárnosti konania, pričom nemenej dôležitou otázkou je aj vhodnosť takéhoto prerušenia konania, pretože prerušením konania automaticky dochádza k jeho predĺžovaniu. Súd pri rozhodovaní o prerušení konania v zmysle § 164 C.s.p. tak musí vziať do úvahy nielen hospodárnosť konania, vhodnosť prerušenia, ale aj právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu, ako aj na zamedzenie odlišných rozhodnutí súdov o tej istej otázke na podklade zhodných skutkových okolností.

15. V predmetnom prípade navrhol žalovaný prerušiť konanie až do právoplatného rozhodnutia dovolacieho súdu vo veciach vedených na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17C/176/2014 a sp. zn. 13C/218/2015, z dôvodu, že v uvedených konaniach sa rieši otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých si žalobca v predmetnom konaní žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za ich užívanie žalovaným. Súd prvej inštancie mal za to, že v uvedených konaniach sa rieši otázka, ktorá je prejudiciálna v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, preto konanie prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania v uvedených veciach. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa však odvolací súd nestotožnil.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že v predmetnej veci sa rozhoduje o nároku na plnenie za neoprávnené užívanie dotknutých nehnuteľností žalovaným, zatiaľ čo vo vyššie uvedených konaniach (sp. zn. 17C/176/2014 a sp. zn. 13C/218/2015) ide o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. V rámci konania v ktorom sa rozhoduje o nároku na plnenie za neoprávnené užívanie dotknutých nehnuteľností, musí súd ako prejudiciálnu otázku vyriešiť či sú splnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia, okrem iného, teda či žalobca je vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Otázku vlastníctva si môže súd prvej inštancie zodpovedať už v rámci prejudicválnej otázky v tomto konaní. Odvolací súd navyše poukazuje na to, že vyššie uvedené konania boli medzičasom právoplatne skončené a v oboch prípadoch bolo rozhodnuté o vlastníckom práve k dotknutým nehnuteľnostiam svedčiacom v prospech žalobcu.

17. Odvolací súd má za to, že samotné podanie dovolania vo vyššie uvedených veciach nie je dôvodom, pre ktorý je potrebné predmetné konanie prerušiť. Dovolacie konanie nie je jednak zákonnou prekážkou na pokračovanie v konaní (v zmysle obligatórných dôvodov na prerušenie konania) a jednak nie je ani dôvodom pre ktorý súd nemôže ďalej konať a rozhodovať ani z dôvodu fakultatívneho prerušenia konaia (porovnaj nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 3/00 zo dňa 21.6.2000). Odvolací súd zastáva názor, že prerušenie uvedeného konania do skončenia dovolacích konaní nesleduje ani záujem hospodárnosti a vhodnosti konania. Otázku splnenia predpokladov pre vydanie bezdôvodného obohatenia si podľa názoru odvolacieho súdu môže vyriešiť súd prvej inštancie sám, pričom jeho posúdenie je v každom konkrétnom prípade a s ohľadom na okolnosti toho ktorého prípadu individuálne.

18. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v danom prípade nesprávne dospel k záveru, že je splnená podmienka na fakultatívne prerušenie konania. V tomto štádiu konania možno prerušenie konania z podnetu žalovaného charakterizovať ako účelové, nesledujúce zásadu hospodárnosti konania a tiež ako konanie, ktoré neprispieje k efektívnemu vyriešeniu sporu sporových strán, a tým k naplneniu účelu súdneho konania.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd preto rozhodol tak, že uznesenie o prerušení konania vydané súdom prvej inštancie zrušil, pretože neboli naplnené dôvody, ktoré by odôvodňovali prijať záver o nutnosti prerušiť konanie, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vo veciach vedených na Okresnom súde Poprad, sp. zn. 17C/176/2014 a sp. zn. 13C/218/2015. Súd prvej inštancie tak bude v predmetnej v konaní riadne pokračovať.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).